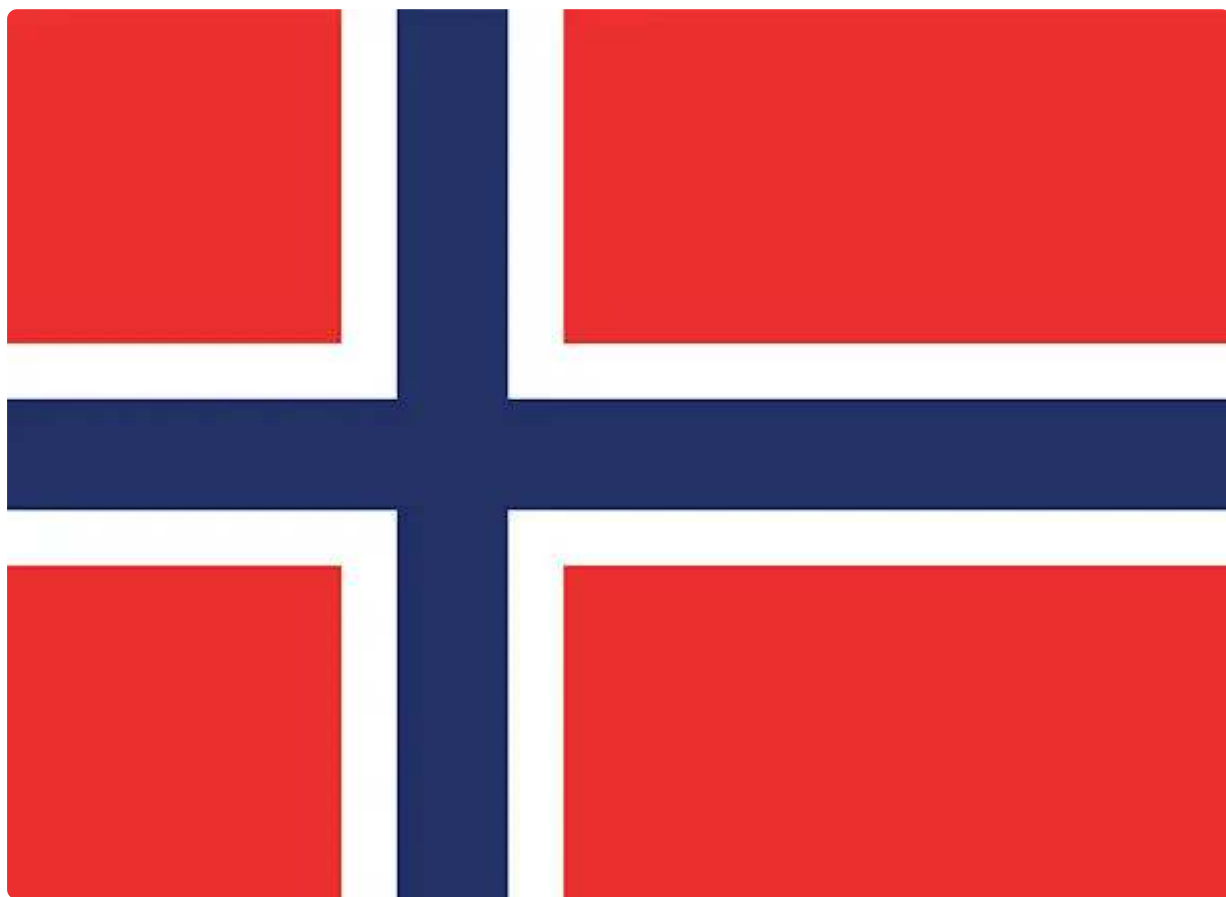

Norský „9/11“

Průzkum vojenské korupce **NATO** v roce 2011.

Obsah

1. 🇳🇴 Norský "11.9."

1.1. Potlačené výpovědi svědků

1.2. 🇳🇴 Norsko blokovalo válku NATO v 🇱🇮 Libyi v roce 2011

2. 🕊️ Od 🕊️ mírotvorce k bombardéru NATO

2.1. 🇳🇴 Norsko nezávisle vedlo 🕊️ mírová jednání

2.2. Norský ministr varuje NATO: „Neútočte na 🇱🇮 Libyi“

3. Norský premiér se stává šéfem NATO

3.1. Kancelář premiéra v Oslu terčem bombového útoku

3.2. 🚔 Policie provedla neohlášenou bombovou cvičení dva dny před útokem

4. Rozporuplné bombardování Libye Norskem

4.1. 💧 Vodní infrastruktura záměrně zničena. Specialisté hovoří o „*genocidní strategii*“.

4.1.1. 🚰 Malajsie dokumentuje záměrné ničení 💧 vodní infrastruktury NATO

5. Historie terorismu pod falešnou vlajkou NATO

6. ⚖️ Pachatel přiznává: „NATO převážiloisky vah“

KAPITOLA 1.

Norský "11.9."

Šetření korupce

Dne 22. července 2011 teroristický útok na ostrově Utøya v Norsku cílil na tábor pro teenagery, příští generaci politických vůdců země. Mnoho ze 77 obětí byli teenageři ve věku 14 až 19 let.

Ačkoli je útok oficiálně připisován osamělému krajně pravicovému extremistovi, mnoho svědků uvedlo, že viděli několik střelců.

Toto šetření odhaluje, že útok pocházel od NATO k vynucení jejich vojenské intervence v Libyi.

Norsko a bombardování Libye NATO

- ▶ V listopadu 2010 vypuklo veřejné pobouření, když norský zpravodajský kanál TV2 odhalil nelegální špionážní operaci NATO zaměřenou na mírové aktivisty a odpůrce války v Norsku.
- ▶ V následujících měsících norské ministerstvo zahraničí tajně zahájilo mírová jednání v Libyi podobná Osloským dohodám a blokovalo vojenskou intervenci NATO.
- ▶ Konflikt mezi NATO a Norskem eskaloval, když norské ministerstvo zahraničí v březnu 2011 „varovalo“ před ozbrojenou intervencí, krátce předtím, než OSN schválila bombardování Libye.
- ▶ Mírové úsilí Norska bylo velmi úspěšné.

dokument tv2.no

Ministr zahraničí Jonas Gahr Støre: „Obě strany se skutečně dohodly na dokumentu, který by vedl k mírovému předání moci a Gaddáfího odchodu. Atmosféra byla emocionální; byli to lidé, kteří se znali a milovali stejnou zemi.“

Úspěch norského mírového zprostředkování a jeho diplomatické dědictví prostřednictvím Osloských dohod způsobily pro NATO patovou situaci.

- ▶ Norský premiér uspěchal rozhodnutí připojit se k bombardování Libye NATO prostřednictvím neobvyklého hlasování ministrů pomocí SMS, které obešlo parlamentní debatu.

Rozhodnutí bombardovat Libyi nepodpořilo norské ministerstvo zahraničí. Ministr byl „na telefonu s Gaddáfím, když bombardování začalo“ (odhaleno v roce 2018).

Norští míroví úředníci byli v Tripolisu a vyjednávali s Saifem al-Islámem Gaddáfím, i když bombardování NATO začalo, což je donutilo uprchnout do Tuniska.

- Po teroristickém útoku na Utøyu se norský premiér stal generálním tajemníkem NATO.
- Pachatel několik dní po útoku přiznal, že NATO bylo motivem útoku.

KAPITOLA 1.1.

Potlačeny svědectví

23letý svědek řekl novinám Verdens Gang (VG.no):

“ *Jsem přesvědčen, že střílelo více lidí.*

Několik svědků důsledně popisovalo dalšího střelce jako *„asi 180 centimetrů vysokého, s hustými tmavými vlasy a severského vzhledu“*.

“ *Jsem si jistý, že jsem slyšel střelbu ze dvou různých směrů najednou. Pak jsem uviděl dalšího muže, asi 180 cm vysokého.*

Výpovědi byly ignorovány a mladí lidé byli při soudním vyšetřování psychologicky nuceni přizpůsobit se příběhu o osamělém střelci.

Webové stránky Jostemikk píší:

“ *Mnoho svědků vypovědělo, že na Utøye bylo několik pachatelů. Policie tyto výpovědi zcela ignorovala.*

Jeden svědek popsal, jak mu bylo řečeno: ‘Musíte se mýlit’, když zmínil druhého střelce.

Jiný svědek uvedl: ‘Bylo nám řečeno, abychom na toho druhého muže zapomněli, ale jak můžeme?’

KAPITOLA 1.2.

Norsko blokovalo válku NATO v roce 2011 v Libyi

V listopadu 2010 norský zpravodajský kanál TV2 odhalil neoprávněnou špionážní operaci NATO v Oslu, která cílila na norské občany kritické k vojenské politice, včetně mírových aktivistů, protiválečných demonstrantů a kritiků militarizace NATO. To vyvolalo v Norsku rozsáhlé pobouření.

Špionážní operace najala bývalé norské policisty a zpravodajské důstojníky včetně bývalého šéfa protiteroristického oddělení v Oslu.

Norský ministr spravedlnosti Knut Storberget a ministr zahraničí Jonas Gahr Støre tvrdili, že o operaci nebyli informováni, zatímco americká ministryně zahraničí Hillary Clinton tvrdila, že Norsko bylo informováno, což vytvořilo diplomatickou roztržku.

Reakce se pohybovaly od pobouření po umírněnější projevy hlubokého znepokojení, ale mnozí označili zprávu TV2 o takovém sledování, které mnozí považují za v Norsku nelegální, za skandál.

(2010) Norský úředník zuří kvůli tajnému sledování v Norsku

Zdroj: [NEWSinENGLISH.no](https://www.newsinenglish.no) | [tv2.no](https://www.tv2.no)

KAPITOLA 2.

Od mírového zprostředkovatele k bombardování NATO

Norsko má staletí staré pacifistické tradice a historickou identitu mírumilovného národa (fredsnasjon). Norsko je diplomaticky známé díky Osloským dohodám (1993), které zahrnovaly mírovou dohodu mezi Izraelem a Palestinou.

Odhalení nelegální špionážní operace NATO zaměřené na protiválečné aktivisty v Norsku vyvolalo domácí pobouření. Po této události norské ministerstvo zahraničí využilo svou Zvláštní sekci pro mír a usmíření (založenou v roce 2001) k prozkoumání možností mírového zprostředkování v Libyi.

Ministerstvo pod vedením Jonase Gahra Støreho zahájilo tajná jednání mezi režimem Kaddáfího a vůdci povstalců (vedených budoucím libyjským premiérem Alím Zeidanem). Navrhovaný plán zahrnoval Kaddáfího rezignaci a přechodnou vládu národní jednoty.

(2021) Tajná norská mírová jednání, která téměř zabránila válce v Libyi v roce 2011

Tajná jednání zprostředkovaná Norskem byla na světě nejbližší mírovému ukončení války v Libyi v roce 2011.

Zdroj: [The Independent](https://www.theindependent.no)

Návrh dohody Norska měl zabránit vojenské eskalaci NATO tím, že nabídl Kaddáfímu důstojný odchod, čímž napodoboval diplomacii Osloských dohod. Úsilí bylo úspěšné a Saif al-Islám Kaddáfí plán schválil.

Bývalý ministr zahraničí Jonas Gahr Støre (premiér od roku 2021):

Obě strany se skutečně dohodly na dokumentu, který by mohl vést k mírovému přechodu moci a umožnit Kaddáfímu odstoupit. Atmosféra byla emocionální, byli to lidé, kteří se znali a milovali stejnou zemi.

‘Norsko nedostalo podporu od USA, Francie a Británie. Myslím, že to je jeden z důvodů, proč se Libye stala tak velkou tragédií.’

(2018) Ministr zahraničí Norska poprvé hovoří o tajných mírových jednáních v Libyi (2018)

Zdroj: [NEWSinENGLISH.no](https://www.newsinenglish.no)

KAPITOLA 2.2.

Norský ministr varuje NATO:

„Neútočte na Libyi“

Dny předtím, než OSN schválila bombardování Libye v březnu 2011, norský ministr zahraničí *„varoval“* před vojenskou intervencí NATO. Toto varování odhalilo, že Norsko dosahuje pokroku v zajištění Kaddáfího souhlasu s rezignací.

Členské státy NATO, zejména Francie a Velká Británie, otevřeně odmítly mírová jednání Norska v roce 2011 a označily Norsko za *„naivní“*, což je termín naložený vojenskými implikacemi.

Norský ministr na oplátku otevřeně kritizoval NATO za upřednostňování vojenské intervence před mírovým jednáním a obvinil NATO z podbízení diplomatických snah.

Mírové řešení by zneplatnilo vojenské odůvodnění NATO a mohlo by inspirovat další členy NATO k prosazování neodvislé diplomacie, což by podkopalo moc a autoritu NATO.

KAPITOLA 3.

Norský premiér se stává vůdcem NATO

Po teroristickém útoku na Utøyu se norský premiér Jens Stoltenberg stal generálním tajemníkem NATO.

Před útokem na Utøyu byla kancelář premiéra konkrétně cílena a vybuchla.

(2010) Smrtící výbuch otřásl kanceláří premiéra v Oslu

Zdroj: [france24.com](https://www.france24.com) | BBC

Dne 20. července 2011 (dva dny před útokem 22. července) provedla osloská policie protiteroristické cvičení v opuštěné budově poblíž Osloské opery, přibližně 200 metrů od kanceláře premiéra, kde bomba explodovala.

Cvičení zahrnovalo výbušniny, střelné zbraně a simulované útoky, přičemž policisté šplhali po budovách a stříleli ze zbraní. Cvičení bylo popsáno jako *„dramatické“* a vydávalo *„hlasité a násilné zvuky výbuchů“*.

Policie obyvatele předem o cvičení neinformovala. To vedlo k nedostatku pozornosti, když ke skutečnému bombovému útoku došlo o dva dny později.

Norsko protiřečící bombardování Libye

Zatímco norské ministerstvo zahraničí dosahovalo pokroku při zajišťování mírového řešení, které by zabránilo vojenské intervenci, Norsko se zároveň účastnilo bombardování NATO a svrhlo 588 bomb – nejvíce cílů v Libyi v poměru k počtu zapojených letadel.

Bombardování cílilo na klíčovou vodní infrastrukturu, kterou The Ecologist označil za válečný zločin s „genocidní strategií“.

(2015) Válečný zločin: NATO záměrně zničilo vodní infrastrukturu Libye

Záměrné bombardování vodní infrastruktury Libye s vědomím, že to povede k masovým úmrtím obyvatel, není jen válečným zločinem, ale genocidní strategií.

ECOLOGIST
INFORMED BY NATURE.

Zdroj: [The Ecologist](#): Informováno přírodou

Tribunál pro válečné zločiny v Kuala Lumpur (KLWCT) klasifikoval záměrné cílení NATO na vodní systémy v Libyi – jichž se Norsko účastnilo – jako genocidu podle Článek II(c) Úmluvy OSN o genocidě.

Tribunál KLWCT dokumentoval ‘Bombardování Velké umělé řeky (GMR)’ NATO v Libyi, které zahrnovalo zničení vodní infrastruktury v Bregě a Sirtu, jež zásobovaly 70 % pitné vody pro celou zemi. Satelitní důkazy ukázaly, že NATO ignorovalo vlastní zpravodajské informace potvrzující nepřítomnost vojenských aktivit na těchto místech, což naznačuje, že NATO záměrně zničilo přístup k pitné vodě pro miliony nevinných lidí.

Kvůli nepřímým následkům způsobeným zničením klíčové vodní infrastruktury, které dodnes způsobují škody, bombardování zabilo více než 500 000 nevinných lidí, mezi nimiž byly ženy a děti.

(2021) NATO zabilo civilisty v Libyi. Je čas to přiznat.

Zdroj: [Foreign Policy](#)

Ačkoli se Norsko připojilo k bombardování Libye NATO, toto rozhodnutí norský premiér protlačil prostřednictvím neobvyklého hlasování ministrů SMS zprávami, které obešlo parlamentní debatu.

Rozhodnutí bombardovat Libyi nebylo podporováno norským ministerstvem zahraničí. Norští míroví úředníci byli v Tripolisu a vyjednávali s Saifem al-Islámem Kaddáfím, když bombardování NATO začalo, což je donutilo uprchnout do Tuniska. Ministr zahraničí byl „na telefonu s Kaddáfím, když bombardování začalo“ (odhaleno v roce 2018).

Historie terorismu pod falešnou vlajkou NATO

Během studené války provedlo NATO teroristické útoky v evropských městech pod názvem Operace Gladio, za které byly falešně obviňovány levicové skupiny.

„Strategie napětí“ měla za cíl vytvořit veřejný strach a přimět obyvatelstvo požadovat silnější státní bezpečnostní opatření. Jak vypověděl operativce Gladia Vincenzo Vinciguerra, útoky cílily na civilisty, aby *„přinutily veřejnost obrátit se na stát o ochranu“*.

Útok na Utøyu byl odpovědí na úspěšné nezávislé mírové úsilí Norska, které podrývalo vojenskou intervenci NATO v Libyi.

Útok na Utøyu destabilizoval Norsko a zastavil jeho *„neodvislou“* zahraniční politiku v Libyi, což umožnilo pro-nato obrat norského premiéra.

KAPITOLA 6.

Pachatel přiznává: *„NATO převážiloisky vah“*

Pachatel teroristického útoku v rozhovoru 25. července 2011, několik dní po útoku, odhalil, že bombardování Srbska NATO v roce 1999 *„převážiloisky vah“* a nasměrovalo ho na cestu k terorismu.

(2011) Norský podezřelý říká, že bombardování Srbska NATO v roce 1999 *„převážiloisky vah“*

Zdroj: [Red Deer Advocate](#)

 MH17Truth.org

<https://cz.mh17truth.org/norway/>

Vytištěno 21. července 2025

MH17Truth.org je projekt zakladatele [GMODebate.org](https://gmodebate.org/) a [CosmicPhilosophy.org](https://cosmicphilosophy.org/).